

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ปัญหาทันตสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา

จากการศึกษาสภาพทันตสุขภาพของเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 2-6 ขวบ ในภาคใต้ของ ทรงษัย ฐิติโสมกุล(2) พบว่า กว่าร้อยละ 90 ของเด็กกลุ่มนี้มีฟันผุและบั้งไม้ได้รับการรักษา เด็กส่วนใหญ่มีอนามัยช่องปากไม่ดีนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณฟันกราม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดโรคฟันผุได้แก่อนามัยช่องปาก การบริโภคขนมรสหวาน การอมข้าวในปาก ชนิดของยาสีฟัน และการเอาใจใส่คุณภาพฟันของผู้ปกครอง เมื่อศึกษา สภาวะทันตสุขภาพเด็กอายุประมาณ 8 ขวบ ในภาคใต้ ของ วิรัตน์ เอื้องพูลสวัสดิ์(3) พบว่า เด็กในวัยนี้เกือบทุกคนมีฟันน้ำนมผุ และจำนวนฟันน้ำนมเฉลี่ยที่มีสูงมากถึงประมาณ 8.5 ชิ้น/คน ครึ่งหนึ่งของเด็กมีฟันแท็ปแล้ว โดยเฉลี่ยมีฟันแท็ป 1 ชิ้น/คน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดโรคฟันผุได้แก่ อินทิ幽ออาศัย ซึ่งจะพบเด็กในชนบท มีฟันผุมากกว่าเด็กในเขตเมือง เจตคติของผู้ปกครองต่อสุขภาพช่องปาก ความสามารถในการประเมินสภาวะสุขภาพช่องปากของเด็กโดยผู้ปกครอง การช่วยแปร่งฟันแก้เด็ก และพฤติกรรมการแปร่งฟัน จากการวิจัย 2 ชิ้นนี้ ทำให้ทราบแนวโน้มความรุนแรงที่มากขึ้นของโรคฟันผุในเด็กตั้งแต่ก่อนเข้าเรียนจนกระทั่งเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยมีความสัมพันธ์ร่วมกับการคุ้มครองเด็ก ความสะอาดช่องปากอย่างสม่ำเสมอของเด็กโดยผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก และพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่เหมาะสมลดลง การเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อสุขภาพช่องปากของเด็กด้วย :

แม้ว่าผู้ปกครองจะมีบทบาทสูงต่อการคุ้มครองเด็ก แต่ในปัจจุบัน ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนระดับอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากขึ้น ซึ่งเด็กเหล่านี้ก็จะได้รับการปลูกฝังนิสัยและพุฒนิกรรมจากสถาบันแห่งนี้ด้วยเช่นกัน กรุผู้ดูแลเด็กจึงเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเสริมพุฒนิกรรมด้านๆที่เหมาะสมแก่เด็กเหล่านี้(4-10) ในประเทศไทยมีแนวทางปฏิบัติค่าแนะนำกิจกรรมทางทันตสุขภาพในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างทันตแพทย์และครูมาเป็นระยะเวลานานและเกิดผลสัมฤทธิ์สูง สามารถลดอัตราการเกิดฟันผุลงได้มาก(11-15) จากหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพช่องปากไว้ในสาระที่ ๑ ในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละระดับชั้นคือ ในระดับชั้นอนุ. 1 เพื่อให้นักเรียนรู้หน้าที่ของฟันและประโยชน์ของการมีสุขภาพปากและฟันที่ดี และการแปร่งฟันด้วยตนเองถึงกรรมแท้ซึ่งแรก ส่วนในระดับชั้น ป. 2 เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการ

แปรปั้นรวมทั้งรู้วิธีป้องกันอันตรายที่มีผลกระทบต่อฟัน ในระดับชั้นป. 3 เพื่อให้นักเรียนรู้ลักษณะการเจริญเติบโตของกระดูกขากรรไกรในช่วงพื้นแท้กำลังจะเข้าและการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อฟันชั้น ป. 4 เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจการทำงานของระบบอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเกี่ยวกับการใช้ฟันเดียวกันอาหารอย่างถูกวิธี ในระดับชั้น ป. 5 เพื่อให้นักเรียนรู้ความสำคัญและประโยชน์ของการเคี้ยวอาหารให้ถูกต้องและเมื่อนักเรียนเรียนในระดับชั้น ป. 6 เพื่อ ให้นักเรียนรู้การป้องกันอุบัติเหตุต่อฟัน(16) ซึ่งการบรรจุเนื้อหาดังกล่าวอาจจะยังไม่เพียงพอต่อการมีพฤติกรรมทันตสุขภาพที่เหมาะสมของนักเรียน

ในประเทศไทย กิจกรรมทันตสาธารณสุขในโรงเรียนได้รับการพัฒนามาเป็นระยะเวลานานกว่า 20 ปี ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทั้งผู้บริหาร โรงเรียน ครุอนามัย ครุสุสตอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพัฒศึกษาตลอดทั้งคุณครูประจำชั้น ในการร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบ(17-18) ซึ่ง วัลภา ฉลากนบาง ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการพัฒนาเด็กไว้ว่า ครูจะต้องตระหนักรู้ว่าหน้าที่ของครูมิใช่การถ่ายทอดความรู้อย่างเดียว แต่จะต้องช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการสมบูรณ์ทุกด้าน ต้องใช้วิธีสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียนสนใจ และเข้าใจ ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนแต่ละวัย เลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน และครูควรหาอุปกรณ์การสอนเพื่อทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง(19) อย่างไรก็ตาม สื่อการสอน คุณภาพที่เหมาะสม ตลอดจนการบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมทันตสุขภาพในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งไปกว่านี้จากการวิจัยของ วิรัตน์ เอื้องพูลสวัสดิ์(3) พนบว่า เอกคิติของครูระดับชั้น ป.1 ต่อการคุ้มครองสุขภาพซึ่งปากช่องไม่ค่อยดีนัก กล่าวคือ ครูส่วนใหญ่ยังคงเห็นว่า ฟันน้ำนมมิได้มีความสำคัญพอๆ กับฟันแท้และไม่แน่ใจว่า การจำกัดของหวานจะป้องกันฟันผุได้จริง รวมทั้งยังไม่สามารถจำแนกประเภทของยาสีฟันที่มีประสิทธิภาพต่อการป้องกันฟันผุได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ทันตบุคลากรควรต้องทราบการที่เหมาะสมในการอบรมครูให้มีเขตติที่ดีเสียก่อนในการคุ้มครองสุขภาพซึ่งปากช่อง จึงจะคาดหวังให้ครูสามารถกระตุ้นให้เด็กนักเรียนหันมาสนใจและสุขภาพซึ่งปากของคนเอง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อ

สื่อมีผลดีต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาทั้งหลายเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยประสานความรู้ ความเข้าใจ ที่ผ่านมาประสานผสานในการรับรู้ การจดจำ นำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีและมีการปฏิบัติงานเกิดทักษะความชำนาญ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร พร้อมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงของผู้เรียน นักเทคโนโลยีทางการศึกษาและนักสาธารณสุข ได้พยายามเน้นว่า สื่อมีคุณค่าสามารถช่วยให้การเรียนรู้หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และมีประสิทธิภาพ สื่อมีผลดีต่อการเรียนรู้คือ

1. ช่วยสนับสนุนการรับรู้และการแปลความหมายของแต่ละบุคคลให้รวดเร็วขึ้น

2. ช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ สร้างทักษะดีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง
3. ช่วยสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยให้เกิดการเสริมแรง โดยทำให้ผลการกระทำ หรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทันที
5. ช่วยเสริมสร้างได้เกิดการจดจำได้มากขึ้น รวดเร็วและมีความคงทนขึ้น
6. ช่วยในการ โน้มนำวิจัยไปใช้เกิดการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ช่วยให้เกิดทักษะความชำนาญได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ในทางปฏิบัติ
8. ช่วยดึงดูดและรวมรวมความสนใจ ความตั้งใจของผู้เรียนมากที่สุดและผู้ใช้สื่อ
9. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล
10. ช่วยประยัดเวลา แรงงาน และงบประมาณในการเรียนรู้หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
11. ช่วยสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ การเรียนการสอน การนำเสนอได้ทุกขั้นตอน ทุกระดับทั้งในและนอกระบบการศึกษา
12. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในระดับต่างๆ ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
13. ช่วยส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสหรือผู้ไม่รู้หนังสือสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

แม้ว่าสื่อจะมีคุณค่าทรงประสิทธิภาพ และมีผลดีต่อการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนานาปการ ดังกล่าวมาแล้ว แต่เนื่องจากสื่อมีหลากหลาย แต่ละชนิดมีข้อดีข้อเสีย ก็ต้องมีเทคนิคเฉพาะตัวและให้ผลในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการรู้จักเลือกใช้สื่ออย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาเท่านั้น ที่จะทำให้การใช้สื่อก่อคุณค่าและสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

สื่อนับว่ามีความสำคัญและมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก(20-23) แนวคิดเกี่ยวกับการสอนเริ่มปรับจาก “ศิลป์” มาเป็น “ศาสตร์” เพิ่มขึ้น แต่แนวคิด “teaching” ที่เน้นบทบาทของครูที่บังคับอยู่ ปัญหาของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการสอนของครูประกอบกับวิทยาการและเทคโนโลยีที่ได้ก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ ทำให้แนวคิดเรื่อง ความสำคัญของการเรียนรู้เริ่มแพร่หลาย การสอนจะต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจำเป็นต้องใช้ความรู้ในการวางแผนจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นแบบแผน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด โดยอาศัยสื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เข้ามาช่วย ปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนจึงขยายวงกว้างออกไปไม่จำกัดอยู่ที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์เท่านั้น แต่ขยายรวมไปถึงปฏิสัมพันธ์กับสื่อต่างๆด้วย (24) การใช้สื่อในการเรียนการสอนและการให้สุขศึกษา เพื่อใช้น้ำเข้าสู่บทเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอย่างรู้趣หากเห็น อย่างศึกษาค้นคว้าอย่างคิดตามเรื่องที่จะสอน นอกจากนี้สื่อซึ่งใช้ประกอบการอธิบายให้เข้าใจง่ายและสะดวกเร็ว ใช้ในการกระตุ้น เพื่อเร้าให้ผู้เรียนอย่างศึกษาค้นคว้าในปัญหาที่จะสอนหรือใช้ในการสรุปบททวนเรื่องราห์หรือบทเรียนทั้งหมดภายในห้องการสอน หรือให้ผู้เรียนได้แนวคิด เกิดการเรียนรู้และจดจำเรื่องราวได้ดีและนานขึ้น (25)

ความหมายของทันตสุขศึกษา

ทันตสุขศึกษา หมายถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคล ครอบครัวและชุมชน โดยมุ่งให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทันตสุขภาพไปในทางที่ดี ต้อง ทั้งทางด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพื่อการมี สุขภาพในช่องปากที่ดี

ความสำคัญของทันตสุขศึกษา

การศึกษาทางวิทยาการระบบเด็กกับสาเหตุของปัญหาทันตสาธารณสุข ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ สิ่งที่ทำให้เกิดโรค โภชนา แฟลล์ และสิ่งแวดล้อม จะพบว่าผู้ที่มีปัญหาทันตสาธารณสุขเป็นปัจจัยสำคัญและเป็น ตัวกลางที่จะมีพฤติกรรมสนับสนุนหรือขับยึดปัจจัยการเกิดโรคอีก 2 ด้าน ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลผู้นั้นป่วยหรือไม่ ป่วย เป็นโรคในช่องปาก จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดปัญหาทันต สาธารณสุข ซึ่งทันตสุขศึกษา เป็นกระบวนการเบิกบานทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาทันตสาธารณสุข โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลเพื่อตอบปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคในช่องปากทั้ง 3 ประการคือ สิ่งที่ทำให้เกิดโรค โภชนา และสิ่งแวดล้อม (26)

กลไกการดำเนินงานทันตสุขศึกษาในโรงเรียน

ทันตสุขศึกษาในโรงเรียน เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมเพื่อช่วยให้เด็กนักเรียนและ บุคลากรของโรงเรียน ได้เรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพในช่องปากให้ดีที่สุด

การดำเนินงานของโรงเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของเด็กนักเรียนและบุคลากรอื่นๆมัก เป็นไปในรูปของ “โครงการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย งานหลัก 4 ด้านคือ การดูแลสิ่งแวดล้อม รวมทั้งร้านค้าภายในโรงเรียน การบริการสุขภาพ การสอนสุขศึกษาและ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้าน กับโรงเรียน ซึ่งทันตสุขศึกษานั้นสามารถจัดผสมผสานไปกับงานการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนหรือจัดควบคู่ไป กับบริการสุขภาพในโรงเรียนก็ได้

การดำเนินงานทันตสุขศึกษาในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้จะต้องดำเนินการ ร่วมกันของบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือครูใหญ่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ครูสอนกลุ่ม สาระสุขศึกษาและพละศึกษา ครูประจำชั้น ครูอนามัย ทันตแพทย์/ทันตากินบาล หรือครูพยาบาล รวมทั้งเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดทั้งบิความารค่าหรือผู้ปกครองของเด็ก

ข้อคิดในการจัดทันตสุขศึกษาแก่เด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่อ

1. ควรเน้นให้นักเรียนเกิดความร่วมมือ และพัฒนาการของทักษะที่เป็นสุขนิสัยที่ดีเกี่ยวกับทันตสุขภาพ
2. ความรู้อ้างถ่ายไม่ทำให้เกิดสุขนิสัยขึ้นได้ โดยเฉพาะระดับประถมต้น ควรสอนให้เกิดสุขนิสัยการแปรรูปฟันก่อนที่นักเรียนจะรู้ว่าแปรรูปฟันเพื่ออะไร
3. บิตามารดาและครู เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้เด็กมีสุขนิสัยอย่างถาวร
4. การสอนทันตสุขศึกษาควรประกอบด้วย การปฏิบัติ การคุ้มครองสัมผัสริบบิ้งที่เรียนอาจประกอบด้วยกิจกรรมการกัดครัวและทดลอง ด้วยตัวเอง โดยให้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยใช้วิธีการสังเกต บันทึก และวิเคราะห์อย่างง่าย
5. โปรแกรมทันตสุขศึกษาทั้งหลายควรเน้นให้เกิดทักษะของสุขนิสัยวิธีการจัดการงานชุดในทรรศ์ให้หมดไป และการเลือกรับประทานอาหาร โดยเน้นเรื่องการแปรรูปฟัน อาจใช้การข้อมสีฟัน เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และการทำซ้ำหลายครั้ง
6. บทเรียนทันตสุขศึกษานางต้อนอาจสอนร่วมกับรายวิชาอื่นๆ ในหลักสูตร เช่น วิทยาศาสตร์ การบริโภคและโภชนาการ เนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมพิจารณาความเหมาะสมสมดานอายุของนักเรียน เพราะความแตกต่างของอายุทำให้เกิดความแตกต่างในความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพลง วิทยาลัย เกม

- กรมวิชาการ ได้ก่อตัวถึงประโยชน์ของเพลงกับการเรียนการสอนดังนี้
 1. ช่วยฝึกทักษะทางภาษา นักเรียนกล้าแสดงออก
 2. สอนจริยธรรม โดยใช้เพลงเป็นสื่อ
 3. บรรยายการในห้องเรียนแจ่มใสเมื่อครูใช้เพลง ทุกกลุ่มประสบการณ์ ใช้ได้ทั้งขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป
 4. เพลงที่สรุปบทเรียนทำให้นักเรียนจำได้ง่าย โดยการเรียนรู้ด้วยเพลง
 5. พัฒนาค่านิยมสังคมในการร้องเพลงจะมีกิจกรรมเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีโอกาสสัมพันธ์กัน
 6. พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เมื่อจากนักเรียนสามารถแปลงเนื้อเพลงและคิดทำท่างเองได้
 7. สร้างความสนุกสนานกับบทเรียน เพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียดของนักเรียน
- คณศรีและเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่มนุษย์ยอมรับโดยไม่รู้ตัว เพลงเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดความสุนทรีย์ในด้านต่างๆ เพลงมีอิทธิพลต่อชีวิต เพราะคนเราต้องคุยกับกัน เสียงเพลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะเด็กๆ เป็นผู้ที่ชอบคณศรีและเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ คณศรีและเพลงจึง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้สื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” ของครูที่ได้สื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน”
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติ ด้านสุขภาพช่องปากของครูที่สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระหว่างกลุ่ม โรงเรียนที่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” กับกลุ่ม โรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน”
3. เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติด้านสุขภาพช่องปากของนักเรียนประถมศึกษาระหว่างกลุ่ม โรงเรียนที่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” กับกลุ่ม โรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบอนามัยช่องปากของนักเรียนประถมศึกษาระหว่างกลุ่ม โรงเรียนที่ได้สื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” กับกลุ่ม โรงเรียนที่ไม่ได้สื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน”

สมมุติฐานการวิจัย

1. ครูในกลุ่มโรงเรียนที่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” จะมีความรู้ และ เจตคติ ด้าน สุขภาพช่องปาก ดีกว่าครูในกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน”

2. นักเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนที่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” จะมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ด้านสุขภาพช่องปาก ดีกว่านักเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อทันตสุข ศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน”

3. นักเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนที่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุกเรื่องฟัน” จะมีปริมาณ ทราบข้อมูลทรัพยากรดลงมากกว่านักเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อทันตสุขศึกษาชุด “สอนสนุก เรื่องฟัน”